

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 29T/208/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215010011
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pikna
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:8215010011.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Piknu a prísediacich V. V. H. Z. Z. G. v trestnej veci proti obžalovanému I. D., T. XX.X.XXXX pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.10.2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. D., T. XX.X.XXXX D. Š.Z., U. H. K. XXX, B. K.

je vinný, že

v priebehu mesiacov apríl až november 2013 pod rôznymi nepravdivými zámienkami vylákal od N. D. celkovo 95.330,- eur, ktoré mu na jeho naliehanie postupne vo viacerých splátkach vložila priamo na ním uvedený účet č. XXXXXXXXXXX/XXX vedený vo VÚB, a.s., kde tieto peniaze použil pre vlastnú potrebu, doposiaľ ich nevrátil, aj keď to niekoľkokrát prisľúbil, čím takto svojím konaním spôsobil N. D., T. XX.X.XXXX D. H., U. H. K. XXXX/XX, škodu vo výške 95.330,- eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

čím spáchal

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odkladá a určuje probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie kontaktovať sa s N. D., T. XX.X.XXXX D. H., U. H. K. XXXX/XX, B. H. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich schopností a možností nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodenej N. D., T.. XX.X.XXXX D. H., U. H. K. XXXX/XX, B. H..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej N. D., T.. XX.X.XXXX D. H., U. H. K. XXXX/XX, B. H., škodu vo výške 95.330 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry H. súd prejednal trestnú vec proti obžalovanému I. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania (v súlade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku), vypočutím svedkyne - poškodenej V.. N. D., vypočutím svedkov I. G. Z. I. R., prečítaním svedeckej výpovede svedka I. G. (v súlade s § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku), prečítaním listinných dôkazov a oboznámením ostatného obsahu spisu.

Súd po vykonanom dokazovaní v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22.2.2017 č. k. 29T/208/2015 - 331 tak, že obžalovaného spod skutku uvedeného v obžalobe oslobodil v zmysle ustanovenia § 285 písmeno a) Trestného poriadku.

Ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní podal proti všetkým výrokom rozsudku odvolanie prokurátor a poškodená podala odvolanie voči výroku o náhrade škody.

Krajský súd v U. uznesením sp. zn. 3To/55/2017 zo dňa 20.3.2018 napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení predmetného uznesenia okrem iného uviedol, že bude povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní vyhodnotiť všetky dôkazy v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku, zistiť majetkové pomery obžalovaného, prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy nevyhnutné na náležité zistenie skutkového stavu veci (ak ich strany navrhnú) a následne rozhodnúť zákonným spôsobom, pričom poukázal najmä na nepriame dôkazy podporujúce a logicky nadväzujúce na priamy dôkaz - výpoveď poškodenej.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom vec opätovne prejednal na hlavnom pojednávaní, na ktorom doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny z č. I. 296, potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi obžalovaným z č. I. 298, lustráciu z registra trestov z č. I. 370 a lustráciu z registra priestupkov z č. I. 371.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať dôkaz oboznámením aktuálneho zdravotného stavu obžalovaného, ktorý navrhovala vykonať obhajoba s odôvodnením, že „stále trvá na nevine obžalovaného, ale v prípade, ak by súd uznal obžalovaného vinným, z opatrnosti navrhujú preukazovať jeho zdravotný stav, aby súd na to prihliadal pri uložení trestu“, nakoľko potvrdenie o aktuálnom zdravotnom stave obžalovaného obhajoba do termínu konania hlavného pojednávania dňa 3.10.2018 (ani na hlavnom pojednávaní) nepredložila, pričom o hlavnom pojednávaní bol obžalovaný upovedomený už 27.7.2018 a jeho obhajca 31.7.2018 a teda mali dostatok času zabezpečiť nimi navrhovaný dôkaz a preto ich návrh súd považoval iba za účelový pokus o bezdôvodné predĺženie trestného konania a navyše sa tento dôkaz týkal okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie.

Obžalovaný I. D. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, pričom v prípravnom konaní po vznesení obvinenia vo svojej výpovedi uviedol, že s N. D. sa spoznali priebehu roku 2013 prostredníctvom z internetovej hry. Následne spolu začali komunikovať. Niekedy v letnom období roku 2013 sa spolu stretli. Potom sa stretli viackrát, konkrétne v Poluse. Ona mu povedala, že sa do neho zamilovala začala za ním chodiť. Stretli sa v K. aj v T.. Obžalovaný poškodenej povedal že poberá iba nemocenské dávky a nemá veľa peňazí. Poškodená mu navrhla že, keď potrebuje peniaze, tak ona mu nejaké peniaze pošle na účet. Prvýkrát niekedy v lete roku 2013 mu poslala na účet 1000,- eur. Išlo o účet pána G., družkinho otca, lebo obžalovaný mal na svojom účte exekúciu. Nevie uviesť, koľkokrát mu na účet pána G. poškodená poslala peniaze, ale bolo to viackrát. Každý, keď mu poškodená vložila peniaze na účet prišla si po ne. Povedala mu že sa rozvádza s mužom a chce získať nejaké peniaze, tak on nie tie peniaze aj vždy vybral z účtu, a čo s peniazmi ona robila to už uviesť nevie. Tvrdila mu, že chce opustiť manžela

a chce sa nejakým spôsobom zabezpečiť. Nie je pravda, že od poškodenej vylákal sumu 95.380,- eur, peniaze, ktoré mu poslala jej vrátil. Nikdy nebol hospitalizovaný v nemocnici na Kramároch v H., nikdy nemal dopravnú nehodu v českej republike, pre ktorú by bol hospitalizovaný a prevezený na G., nikdy nebol zadržaný kukláčmi, nikdy nebol postrelený, nikdy nebol liečený v O. Z. Z. D. T.. Na poškodenú nikdy nenalieval, aby mu uložila peniaze na účet, ona to spravila sama od seba. O tom, že peniaze vrátil poškodenej nemá žiaden doklad. Nevie akým spôsobom prevádzala poškodená peniaze na účet pána G., najviac sumu naraz poslala 20.000,- eur. Manžela poškodenej pozná z telefonátov, asi 2 krát mu volal. Volal mu z dôvodu, aby mu obžalovaný nebral manželku a nerozbil jeho rodinu. Obžalovaný mu povedal, že to nie je vôbec pravda, že sa jej ani nedotkol. Povedal mu, že ju nechce a nikdy s ňou nebude, pričom tento rozhovor počula aj poškodená. Vtedy sa poškodená na neho nahnevala.

Svedkyňa - poškodená V. N. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného spoznala prostredníctvom strategickej hry na internete Good Game Empire, niekedy v roku 2013. Osobne som sa stretla s obžalovaným prvý krát v apríli 2013 v Auparku v H.. Na toto stretnutie obžalovaný prišiel v čiernych okuliaroch, vyzeral ako po opici, avšak ako grant zaplatil kávu 100,- eurovou bankovkou. Nepamätá si presne kedy a aké sumy mu posielala, avšak je to zrejme z dôkazov, ktoré sú v spise. Tieto peniaze žiadal napríklad s odôvodnením, že je v nemocnici, nemá peniaze na základné potreby, pričom chcel, aby mu posielala aspoň malé sumy tak 200 až 300 eur. Ona týmto dôvodom v tom čase verila, keby im neverila, určite by peniaze neposielala. Nemala v tom čase žiadne manželské problémy a neuvažovala ani nad rozvodom. Zakaždým keď žiadal ďalšiu pôžičku, tak mu tvrdila, že nie je problém, ale že peniaze jej musí vrátiť, pričom on tvrdil, že mu peniaze prídu a že jej ich vráti, komunikovali spolu najmä prostredníctvom SMS. Peniaze mu vkladala na účet prevažne v H. ale aj v Y.Š.. Do dnešného dňa jej nevrátil z predmetných financií ani cent. Keď obžalovanému posielala prvú sumu vo výške 1.000,- eur, vedela o ňom iba to, čo jej on sám tvrdil, že pracuje v realitách, cestuje do zahraničia a že je podnikateľom. Nevedela, že klame, nakoľko tvrdil, že pracuje v realitách, poslala mu jeden pozemok nachádzajúci sa v H., ktorý bol na predaj, aby ho ohodnotil a on ho ohodnotil skutočnou trhovou cenou, preto si myslela, že hovorí pravdu. Snažila sa o ňom preveriť si informácie, ale nič sa mi nepodarilo zistiť. V čase prevodu prvých peňazí vedela jeho dátum narodenia, jeho adresu nevedela. Dávala mu peniaze s tým, že jej ich raz vráti. Neuzatvárali nikdy žiadne písomné zmluvy o týchto pôžičkách. Čo sa týka záruky, že jej tie peniaze vráti, mala doklad o tom, že mu tie peniaze poslala. Celkovo sa stretli 3-krát počas celého obdobia ako mu posielala peniaze. Každú ďalšiu platbu uskutočnila preto, lebo si myslela, že mu pomáha. Čo sa týka spôsobu akým dostať peniaze späť, nakoľko nie je právnik, nevedela všetky svoje možnosti. Keď však pochopila, že jej peniaze nevráti, podala na neho trestné oznámenie. Peniaze obžalovanému poslala aj po tom, ako sa na neho jej manžel nakontaktoval. Nemala žiaden dôvod v tom čase presmerovať svoje financie z jej účtu kamkoľvek inam, nakoľko mali s manželom už od roku 2011 alebo 2012 rozdelené BSM a to z dôvodu že manžel je živnostník. Keď žiadala peniaze vrátiť, vždy záležalo od jeho nálady, buď sa ohradil, čo vôbec od neho chce, alebo sľuboval, že peniaze vráti. V prípade, že by vedela, že niektorý z ním uvádzaných dôvodov nie je pravdivý, peniaze by mu neposlala. Obžalovanému nedávala žiaden pokyn ani dispozíciu, ako s predmetnými financiami naložiť, okrem toho že požadovala vrátenie týchto peňazí. Zotrváva na položkovej štruktúre uplatnenej škody v prípravnom konaní.

Svedkyňa I. G. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať, nakoľko obžalovaný je jej druh.

Z prečítanej svedeckej výpovede I. G. vyplynulo, že bol vlastníkom účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v pobočke VÚB T.. Účet bol síce vedený na jeho meno ale zriadil ho pre svoju dcéru pričom dispozičné právo ku účtu mal on a I. D., ktorý bol druhom jeho dcéry I. G.. I. G. mohla s účtom disponovať prostredníctvom bankomatovej karty, ktorú jej dal k uvedenému účtu. On s účtom nijak nedisponoval, pričom keď sa pýtal I. D. odkiaľ sú peniaze, ktorej prišli na účet v priebehu roku 2013, I. D. mu povedal že sú to peniaze z podnikania na výplaty. Nevedel čo robí I. D., ani čím sa zaoberá. Nepoznal osobu D. F. H.. Nevedel o tom, že by I. D. mal v priebehu roku 2013 dopravnú nehodu v zahraničí pre, ktorú bol hospitalizovaný ani, že by bol hospitalizovaný na Kramároch, ani zadržaný kukláčmi, ani o tom, že by bol niekedy postrelený. Rovnako nevedel o tom, že by sa mal niekedy liečiť v O., Z. D. T..

Svedok I. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že o sumách, ktoré manželka zasielala obžalovanému sa dozvedel od manželky a to na základe toho, že mu povedala, že ich obžalovaný potrebuje, ale to už bolo až potom, ako mu niektoré sumy zaslala. Manželka mu povedala, že obžalovaný je v núdzi, že ich

potrebuje na zdravotné účely, alebo že má exekúciu. Peniaze mu mala požičať vždy len na týždeň, prišiel koniec týždňa a peniaze jej nevrátil. Bolo to v roku 2013. On sa o tom dozvedel niekedy v septembri alebo v októbri 2013. Osobne obžalovaného nepoznal, telefonicky sa s ním spojil až potom, ako sa dozvedel, že naťahuje manželku a nechce jej vrátiť peniaze. Spočiatku obžalovaný tvrdil, že peniaze vráti a všetko dá do poriadku, neskôr keď bol svedok dotieravý, tak mu vyhrážal, že sa nemá do toho „montovať“. Nikdy mu nepovedal, že by si manželka od neho tie peniaze bola zobrala. S manželkou v tom čase nezvažovali rozvod, BSM majú rozdelené. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný vrátil akúkoľvek sumu. Nemal vedomosť o tom, že manželka poslala obžalovanému platbu aj po tom, ako ho on kontaktoval, ani ju nemal odkiaľ mať, nakoľko platby z jej účtu nekontroloval. Nakoľko však prešiel už dlhší čas, s istotou to nevie povedať. Keď telefonoval s obžalovaným, nevyjadroval sa o problémoch so svojou manželkou. Žiadal obžalovaného, aby prestal poškodenú akýmkoľvek spôsobom obťažovať. Iné žiadosti ohľadom súkromia s poškodenou na obžalovaného nemal. Obžalovaný mu pri ich telefonickom rozhovore neuviedol, že by mal s poškodenou nejaké iné úmysly okrem požičiavania peňazí.

Zo správy Univerzitnej nemocnice H. - Y. - Nemocnica Akademika Ladislava Dérera vyplýva, že obžalovaný nebol hospitalizovaný v ich zariadení.

Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v pobočke VÚB, a.s. ako aj z potvrdení po vklade na predmetný účet vyplýva, že na uvedený účet boli V. N. D. vykonané nasledovné vklady: dňa 16. 4. 2013 vklad vo výške 1.000,- eur, dňa 19. 4. 2013 vklad vo výške 1.500,- eur, dňa 22. 4. 2013 vklad vo výške 200,- eur, dňa 24. 4. 2013 vklad vo výške 380,- eur, dňa 6. 5. 2013 vklad vo výške 1.000,- eur, dňa 14. 5. 2013 vklad vo výške 1.250,- eur, dňa 21. 5. 2013 vklad vo výške 2.000,- eur, dňa 29. 5. 2013 vklad vo výške 2.000,- eur, dňa 30. 5. 2013 vklad vo výške 2.000,- eur, dňa 18. 6. 2013 vklad vo výške 2.000,- eur, dňa 20. 6. 2013 vklad vo výške 3.000,- eur, dňa 25. 6. 2013 vklad vo výške 11.000 eur, dňa 9. 7. 2013 vklad vo výške 25.000,- eur, dňa 15. 7. 2013 vklad vo výške 15.000 eur, dňa 16. 10. 2013 vklad vo výške 10.000 eur, dňa 15. 11. 2013 vklad vo výške 10.000 eur, dňa 21. 11. 2013 vklad vo výške 8000 eur; teda všetky vklady spolu vo výške 95.330,- eur.

Z potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny z č. I. 296 vyplýva, že obžalovaný bol od 1.9.2011 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie nepretržite až do dňa spracovania potvrdenia (19.7.2016), teda aj počas obdobia spáchania skutku.

Z potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi obžalovaným z č. I. 298 vyplýva, že obžalovaný bol od 1.9.2012 príjemcom pomoci v hmotnej núdzi nepretržite až do dňa spracovania potvrdenia (19.7.2016), teda aj počas obdobia spáchania skutku.

Z lustrácie z registra trestov z č. I. 370 vyplýva, že menovaný má evidovaných 7 záznamov v registri trestov, pričom u všetkých sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný vo výkone trestu do 24.1.2007.

Z lustrácie z registra priestupkov z č. I. 371 vyplýva, že má evidovaný 1 priestupok na úseku cestnej dopravy a to zo dňa 21.8.2014.

Súd po vykonanom dokazovaní a po opätovnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, rešpektujúc svoju viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že poškodená v priebehu roku 2013 vložila viacerými vkladmi na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB, a.s. celkovo sumu vo výške 95.330,- eur. Taktiež bolo preukázané, že jediným faktickým disponantom s predmetným účtom bol v roku 2013 obžalovaný I. D., pričom ostatné osoby, ktoré mali možnosť disponovať s účtom - I. G. (ako vlastník účtu) a I. G. (ako držiteľka bankomatovej karty od predmetného účtu) s financiami na predmetnom účte v roku 2013 nenakladali.

Súd si zároveň osvojil odvolacím súdom uvádzané, že je potrebné poukázať na nepriame dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného a okrem výpovedí poškodenej a svedka I. R. poukázať na to, že obžalovaný svedkovi I. G. tvrdil, že peniaze, ktoré mu chodili na účet, sú peniaze z podnikania, resp. určené na výplatu, pričom obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že peniaze po ich výbere odovzdával

späť poškodenej, čo v konečnom dôsledku znižuje dôveryhodnosť výpovede obžalovaného. Ďalším nepriamym dôkazom, ktorý nekorešponduje s tvrdením obžalovaného o výbere vkladov pre poškodenú a odovzdaní týchto finančných prostriedkov poškodenej, je aj tá skutočnosť, že výbery obžalovaného z uvedeného účtu nekorešpondujú s uvedenými vkladmi. Nie je teda zrejmé kedy, kde a v akej výške mal odovzdávať obžalovaný finančnú hotovosť poškodenej.

Nakoľko z uvedených priamych (výpoveď poškodenej) a nepriamych dôkazov (výpoveď manžela poškodenej, výpoveď svedka I. G. o tom na aký účel mal predmetný účet podľa uvádzaného obžalovaným slúžiť, čas a výška vkladov a výberov jednotlivých súm peňazí) vyplýva, že zo strany obžalovaného nešlo iba o „nezištné“ prevedenie peňazí z účtu poškodenej cez jeho účet a ich bezodkladné odovzдание poškodenej po ich výbere obžalovaným, ale išlo skutočne o pôžičku zo strany poškodenej v prospech obžalovaného, pričom vzhľadom na jeho vtedajšie majetkové pomery (evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, poberateľ pomoci v hmotnej núdzi, bez iného príjmu a reálne preukázaného majetku) je bez ďalších relevantných pochybností preukázané, že páchatel' v čase, keď zmluvný záväzok uzavieral, konal v úmysle, že záväzok v dohodnutom čase nesplní, alebo ho nebude môcť splniť a že veriteľa uvádza do omylu, aby sa obohatil na jeho škodu.

Vykonaným dokazovaním tak mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, nakoľko na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Základná trestná sadzba podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona je 3 (tri) roky až 10 (desať) rokov. Súd vykonaným dokazovaním nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, preto trest ukladal v zmysle § 38 ods. 2 Trestného poriadku v nezmenenej trestnej sadzbe.

Hoci obžalovaný bol v minulosti už viackrát súdne trestaný a bol i vo výkone trestu odňatia slobody, od posledného prepustenia na slobodu (24.1.2007) obžalovaný nemá evidované žiadne odsúdenie za trestný čin a priestupok má evidovaný zo dňa 21.8.2014 „iba“ na úseku cestnej dopravy, pričom všetky doterajšie odsúdenia má zahladené, má tunajší súd za to, že je možné dôvodne predpokladať, že na nápravu páchatel'a ako i ochranu spoločnosti postačí uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody a to na spodnej hranici trestnej sadzby (3 roky) s obligatónym uložením probačného dohľadu. Skúšobnú dobu súd obžalovanému uložil v maximálne možnej výmere (5 rokov) s cieľom jednak preveriť, či bude obžalovaný ochotný a schopný viesť riadny život a na druhej strane mu umožniť aby počas dlhšej skúšobnej doby bol schopný nahradiť poškodenej spôsobenú škodu, ktorú povinnosť mu súd uložil podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona. Taktiež súd obžalovanému uložil aj jedno obmedzenie a to (podľa § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona) kontaktovať sa s poškodenou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami (samozrejme vynímajúc zasielanie náhrady škody v zmysle uloženej povinnosti) za účelom eliminovania akéhokoľvek ďalšieho protiprávneho konania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej.

Nakoľko škoda, ktorú si riadne a včas poškodená uplatnila (a jej výšku znížila prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v záverečnej reči na výšku škody preukázanú v konaní) bola v konaní preukázaná, súd v adhéznom konaní uložil obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť predmetnú škodu poškodenej nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolaie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnošť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnošť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnošť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
- zúčastnená osoba pre nesprávnošť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.